

[Ministeren for offentlige arbejder]

hvor folketingets flertal står, som hr. Dohrmann efterlyste i formiddags i sit første indlæg, har vi helt klart fået både i redegørelsen og i hr. J. K. Hansens og i fremskridtspartiets indlæg her, så jeg kan ikke tænke mig, at der kan blive valg om det. Men det, jeg sagde om det, hr. J. K. Hansen, var jo faktisk det modsatte. Jeg sagde, at beslutningen ville nok blive truffet af det nuværende folketing inden det næste valg. Det synes jeg egentlig at vi skal arbejde sammen på sker.

Så var der det med bekvemmeligheden. Hvis det behagelige og det nyttige kan gå hånd i hånd, er det jo ikke så dårligt, og i den forstand vil jeg godkende udtrykket. Vi har brug for yderligere undersøgelser, både af tekniske, økonomiske, organisatoriske ting, og vi har brug for en modningstid for visse partier, for politikere og for en stor del af befolkningen. De to ting kan forløbe samtidig. Det synes jeg ikke er noget at være ked af.

Hr. Burgdorf, hr. Dohrmann og hr. Askjær Jørgensen var inde på spørgsmålet om danske firmaer og dansk finansiering, om privat finansiering i hvert fald. Dertil kan jeg kun sige, at også Statsbroen Store Bælt byggede på, at finansieringen ville blive privat og arbejdet ville blive udført af private. Statsbroen Store Bælt skulle kun have ca. 25 ansatte, og der er ingen tvivl om, at det altoværende vil ske ved privat aktivitet både økonomisk, projekteringsmæssigt og udførelsesmæssigt. Men man får jo nok ikke nogen private til at finansiere, uden der er en statsgaranti for en sådan finansiering, medmindre staten vil afskrive sig kontrollen med hele foretagendet, altså bl.a. takstpolitikken. Da folketinget sikkert aldrig med nogen tænkelig sammensætning vil gå med til at fraskrive sig den, vil det altså sige, at folketinget, statsmagten, vil sidde på kontrollen, på bestemmelsen over, i hvilket tempo der kan forrentes og afdrages. Derfor må staten være med som en eller anden form for makker selv ved den privateste form for finansiering.

Hr. Svend Erik Hovmand sagde, at der var ikke stor forskel på det, afdøde Niels Neergaard, tidligere stats- og finansminister og 44-årigt medlem af dette ting, havde sagt, og det, som venstre i dag mener og hr. Svend Erik Hovmand her i dag har sagt, og jeg vil da glæde mig over denne konstatering. Jeg har forstået det lidt anderledes hidtil, men nu

har jeg fået sat tingene på plads, og så skal jeg da citere den mest markante af Niels Neergaards udtalelser, og det er følgende:

»I et land, der som vort er splittet ved bælt og sund, er det en betydelig national opgave såvel som en økonomisk at knytte landsdelene nærmere til hinanden ved faste og gode forbindelsesmidler.« Folketingstidende 1931-32, sp. 2951.

Det har jeg også forstået, og det fremgår af vores fælles redegørelse, at det står venstre også på, og så skal vi nok blive enige om igangsættelsen. Jeg har især bemærket mig, at hr. Svend Erik Hovmand sluttede sit første indlæg heroppe i formiddags med at sige: hvordan det økonomisk vil udvikle sig i de allernærmeste år – og det var udtrykket »allernærmeste år«, jeg hæftede mig ved. Det svarer udmærket til et par år, altså frem til 1985, hvor vi skal følge den økonomiske udvikling.

Til hr. Tommy Dinesen vil jeg sige: jeg synes, han var hård ved folk i Korsør og Nyborg. De kom ikke til hans vigtige møde, eller til det i hvert fald for Korsør- og Nyborg-borgerne vigtige møde om faste forbindelser eller ej, fordi der et sted i byen blev budt på gratis flæskesteg og øl. Det var, hvad hr. Tommy Dinesen så at sige sagde ordret her, at det kunne han ikke konkurrere med. Så ringe tror jeg ikke de er, eller også betyder det netop, at den faste forbindelse ikke er den skræk for befolkningen i Korsør og Nyborg, som den såkaldte folkebevægelse vil påstå.

Så siger hr. Tommy Dinesen, at om man kommer 1 time før fra den ene side af landet til den anden, er ikke så afgørende. Nu er gennemsnitsrejselængden for fjerntrafik i Danmark – det er statistik, men det giver lidt af niveauet – mellem 200 og 225 km, og på sådan en distance betyder 1-1½ time sandelig en hel del. Men det er godt, at jeg kan blive enig med hr. Tommy Dinesen om noget, og det skal ikke mindst været det, at DSB i dag byder på en række prima færger, som det er en fornøjelse at sejle med. Det har jeg aldrig sat i tvivl.

Hr. Dohrmanns ølstuesnak om, at vi har solgt vores standpunkt for taburetter, gider jeg ikke snakke om. Det er klart, at vi sidder som medlemmer af denne regering for at varetage overordnede, vigtige samfundsinteresser og ikke for at holde på nogle taburetter,